

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1101**z dnia 3 sierpnia 2018 r.****ustanawiające kryteria stosowania art. 5 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 2271/96 zabezpieczającego przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2271/96 z dnia 22 listopada 1996 r. zabezpieczające przed skutkami eksterytorialnego stosowania ustawodawstwa przyjętego przez państwo trzecie oraz działaniami opartymi na nim lub z niego wynikającymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 2271/96 zapewnia ochronę i przeciwdziała niezgodnym z prawem skutkom eksterytorialnego stosowania niektórych wymienionych w załączniku do rozporządzenia przepisów ustawowych i wykonawczych oraz innych instrumentów prawnych przyjętych przez państwa trzecie, jak również opartych na nich lub wynikających z nich działań, jeżeli stosowanie takie ma wpływ na interesy osób fizycznych i prawnych wymienionych w art. 11 tego rozporządzenia, uczestniczących w handlu międzynarodowym lub w przepływie kapitału i związanej z tym działalności handlowej między Unią a państwami trzecimi.
- (2) W rozporządzeniu (WE) nr 2271/96 uznaje się, że z powodu ich eksterytorialnego stosowania takie przepisy ustawowe, wykonawcze i inne instrumenty prawne, naruszają prawo międzynarodowe.
- (3) Zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2271/96 osoby określone w art. 11 tego rozporządzenia nie zastosują się bezpośrednio ani za pośrednictwem swego podmiotu zależnego czy innego pośrednika, w sposób aktywny ani w wyniku rozmyślnego uchybienia, do żadnego wymogu czy zakazu, w tym wniosków sądów zagranicznych, opartych na takich przepisach lub z nich wynikających lub wynikających z działań opartych na tych przepisach lub z nich wynikających.
- (4) Art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2271/96 zezwala jednak osobom wymienionym w art. 11 tego rozporządzenia na wystąpienie do Komisji z wnioskiem o upoważnienie do całkowitego lub częściowego zastosowania się do takiego wymogu lub zakazu w zakresie, w jakim brak takiego zastosowania się poważnie naruszyłyby ich interesy lub interesy Unii.
- (5) Aby zagwarantować pewność prawa oraz zapewnić skuteczne wykonywanie rozporządzenia (WE) nr 2271/96, uwzględniając równocześnie, w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, ryzyko wystąpienia poważnej szkody dla interesów osób fizycznych i prawnych wymienionych w art. 11 tego rozporządzenia, należy określić kryteria stosowania art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2271/96.
- (6) Zważywszy na fakt, że rolą Komisji jest nadzorowanie jednolitego wdrażania prawa UE, w tym rozporządzenia (WE) nr 2271/96, Komisja będzie uważnie monitorować stosowanie niniejszego rozporządzenia i, w oparciu o ocenę jego wykonania, przyjmie wszelkie niezbędne dostosowania.
- (7) Należy określić główne etapy procedury następujące po przedłożeniu Komisji wniosku o upoważnienie do całkowitego lub częściowego zastosowania się do takiego wymogu lub zakazu.
- (8) Wszelkie przetwarzanie danych osobowych osób fizycznych na mocy niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
- (9) Wnioski składane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny dotyczyć działań lub uchybień opierających się na przepisach wyszczególnionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2271/96 lub wynikających bezpośrednio lub pośrednio z ich stosowania lub na działaniach opartych na tych przepisach lub z nich wynikających.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 29.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (10) Rozpatrzenie wniosku następuje możliwie jak najszybciej.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Prawodawstwa o Charakterze Eksterytorialnym i zostały przyjęte na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria stosowania art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2271/96.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „wymienione prawodawstwo eksterytorialne” oznacza przepisy ustawowe, wykonawcze i inne instrumenty prawne wymienione w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2271/96, w tym przepisy wykonawcze i inne instrumenty prawne oparte na nich lub z nich wynikające;
- b) „dalsze działania” oznaczają działania oparte na wymienionym prawodawstwie eksterytorialnym lub z niego wynikające;
- c) „brak zastosowania się” oznacza niezastosowanie się, poprzez bezpośrednie działanie lub w wyniku rozmyślnego uchybienia, do wymogu lub zakazu, w tym wniosków sądów zagranicznych, opartych na wymienionym prawodawstwie eksterytorialnym lub dalszych działaniach lub bezpośrednio lub pośrednio z nich wynikających;
- d) „chronione interesy” oznaczają interes którejkolwiek z osób wymienionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2271/96, interes Unii lub oba te interesy;
- e) „wnioskodawca” oznacza którąkolwiek z osób wymienionych w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2271/96, która wystąpiła o upoważnienie, o którym mowa w art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2271/96.

Artykuł 3

Składanie wniosków

1. Wnioski o upoważnienie, o którym mowa w art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2271/96, składa się na piśmie na następujący adres:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments
EEAS 07/99
B-1049 Brussels, Belgium
EC-AUTHORISATIONS-BLOCKING-REG@ec.europa.eu

2. Wniosek powinien zawierać imię i nazwisko oraz dane kontaktowe wnioskodawcy, należy wskazać w nim dokładny przedmiotowy przepis wymienionego prawodawstwa eksterytorialnego lub przedmiotowe dalsze działanie oraz opisać zakres upoważnienia, o które się występuje, i szkodę, jaką mógłby spowodować brak zastosowania się.

3. Wnioskodawca powinien przedstawić w swoim wniosku wystarczające dowody, iż brak zastosowania się spowodowałby poważną szkodę dla co najmniej jednego chronionego interesu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

4. W razie konieczności Komisja może zażądać dodatkowych dowodów od wnioskodawcy, który przedstawia je w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję.
5. Komisja informuje Komitet ds. Prawodawstwa o Charakterze Eksterytorialnym, jak tylko otrzymuje wnioski.

Artykuł 4

Ocena wniosków

Oceniając, czy wystąpiłaby poważna szkoda dla chronionych interesów, o której mowa w art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2271/96, Komisja bierze pod uwagę, w stosownych przypadkach, m.in. następujące niekumulatywne kryteria:

- a) czy chroniony interes może być szczególnie zagrożony, biorąc pod uwagę kontekst, charakter i źródło szkody dla chronionego interesu;
- b) toczące się względem wnioskodawcy postępowania administracyjne lub sądowe w państwie trzecim, z którego wywodzi się wymienione prawodawstwo eksterytorialne, lub uprzednio zawarte z nim porozumienia;
- c) istnienie istotnej więzi z państwem trzecim, z którego wywodzi się wymienione prawodawstwo eksterytorialne lub dalsze działania; np. czy wnioskodawca ma spółki dominujące lub spółki zależne lub czy udziały w nim mają osoby fizyczne lub prawne podlegające jurysdykcji pierwotnej państwa trzeciego, z którego wywodzi się wymienione prawodawstwo eksterytorialne lub dalsze działania;
- d) czy wnioskodawca mógłby podjąć rozsądne środki, by uniknąć szkody lub ją ograniczyć;
- e) niekorzystne skutki dla prowadzenia działalności gospodarczej, w szczególności, czy wnioskodawca musiałby zmierzyć się ze znacznymi stratami ekonomicznymi, które mogłyby np. zagrozić jego rentowności lub powodować poważne ryzyko upadłości;
- f) czy działalność wnioskodawcy zostałaby nadmiernie utrudniona ze względu na utratę podstawowych nakładów lub zasobów, których nie można w racjonalny sposób zastąpić;
- g) czy korzystanie z indywidualnych praw przez wnioskodawcę zostałoby znacznie utrudnione;
- h) czy istnieje zagrożenie dla bezpieczeństwa, ochrony, ochrony życia i zdrowia ludzkiego oraz ochrony środowiska;
- i) czy istnieje zagrożenie dla zdolności Unii do wdrażania jej polityki humanitarnej, rozwojowej i handlowej lub zewnętrznych aspektów jej polityki wewnętrznej;
- j) bezpieczeństwo dostaw strategicznych towarów lub usług na terenie Unii lub danego państwa członkowskiego lub do Unii lub państwa członkowskiego oraz wpływ niedoboru lub zakłóceń w takich dostawach;
- k) konsekwencje dla rynku wewnętrznego pod względem swobodnego przepływu towarów, osób, usług i kapitału, a także stabilności finansowej i gospodarczej lub kluczowej infrastruktury unijnej;
- l) systemowe skutki szkody, w szczególności pod względem skutków ubocznych w innych sektorach;
- m) wpływ na rynek pracy jednego lub kilku państw członkowskich i skutki transgraniczne w obrębie Unii;
- n) wszelkie inne istotne czynniki.

Artykuł 5

Wynik rozpatrzenia wniosku

1. Jeżeli po zakończeniu oceny, o której mowa w art. 4, Komisja uzna, że istnieją wystarczające dowody na to, iż brak zastosowania się spowodowałby poważną szkodę dla chronionych interesów, Komisja niezwłocznie przedkłada Komitetowi ds. Prawodawstwa o Charakterze Eksterytorialnym projekt decyzji zawierający właściwe środki, jakie należy podjąć.
2. Jeżeli po zakończeniu oceny, o której mowa w art. 4, Komisja uzna, że nie istnieją wystarczające dowody na to, iż brak zastosowania się spowodowałby poważną szkodę dla chronionych interesów, Komisja przedkłada Komitetowi ds. Prawodawstwa o Charakterze Eksterytorialnym projekt decyzji o odrzuceniu wniosku.
3. Komisja niezwłocznie powiadamia wnioskodawcę o ostatecznej decyzji.

Artykuł 6

Przetwarzanie danych

1. Komisja przetwarza dane osobowe w celu realizacji zadań spoczywających na niej na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Wszelkie operacje przetwarzania danych osobowych odbywają się zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 oraz rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.
3. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia Służba ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej jest wyznaczona jako „administrator danych” z ramienia Komisji w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w celu zapewnienia, by zainteresowane osoby fizyczne mogły wykonywać swoje prawa zgodnie z tym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
